

Rakstniece Anna Gavalda atkal ir pievērsusies žanram, kas padarīja viņu slavenu, – īsajiem stāstiem, un rezultāts ir ļoti pievilcīgs.

Le Figaro

Mēs jau sen esam ilgojušies pēc tik laba stāstu krājuma... Anna Gavalda savus varoņus ataino ar īpašu sirsnību, smalkjūtību, maigumu un augstsirdību.

Version Femina

Annas Gavaldas unikalitāte ir precizitātē, burtiski sajūtamajā maigumā, ko viņa izjūt pret saviem varoņiem, un reibinošajā nostalgijas un prieka mikslī, kuru viņai izdodas radīt šajos stāstos.

Le Parisien Magazine

Annas Gavaldas stāsti ir vienlaikus dzīves pilni un intīmi. Viņai piemīt liels talants apvienot prieku un skumjas, un, lasot viņas rakstīto, gribas vien aplaudēt un ļauties valodas plūdumam.

Lire

**Anna
Gavalda**

Fendre l'armure

Anna Gavalda

Atzišanās

No franču valodas tulkojusi
Ilze Fogle

821.133.1-3

Ga 910

Anna Gavalda

FENDRE L'ARMURE

Copyright © Editions Le Dilettante, 2017

Published by arrangement with Lester Literary Agency

Cover art © Olimpia Zagnoli/Illustrissimo

Anna Gavalda

ATZĪŠANĀS

Apgāda Zvaigzne ABC vadītāja VIJA KILBLOKA

Projektu vadītāja *Una Orinska*

Redaktore *Ilona Ancāne*

Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*

Vāka dizainu adaptēja *Ilze Isaka*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,

Rīgā, LV-1010. Red. nr. T-572.

Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

© Tulkojums latviešu valodā, Ilze Fogeļe, 2019

© Mākslinieciskais noformējums, literārā apdare,

izdevums latviešu valodā Apgāds Zvaigzne ABC, 2019

ISBN 978-9934-0-8157-6

Benediktei

Saturs

Kurtuāzā mīlestība	9
Partizāne	43
Mans suns mirs.....	97
<i>Happy Meal</i>	127
Mani dzīvības punkti	137
Kājnieks	165
Zēns	233

Kurtuāzā mīlestība

1

– Beidz, – es tev saku. – Nav vērts pat uzstāt.

Es nepavisam negribēju turp doties. Biju pārgurusi, jutos neglīta, turklāt nebiju skuvusies. Šādā paskatā es par sevi neņemos galvot un, saprotot, ka nevienu nenocopēšu, beigu beigās piedzeros kā armijas rota pēc smagām mācībām.

Zinu, esmu pārāk piekasīga, bet tā nu tas ir – ja neesmu tip-top un manai kaķenītei nav karē griezuma, es neatļaujos ne mazāko vaļību.

Turklāt, tīrot būrus, biju sagājusi ragos ar savu kretinisko šefu, un tas man pavisam sabojāja garīgo.

Sastrīdējāmies par jauno *ProCanina* līniju *Puppy Sensitive*.

– Es netaisos to pārdot, – atkārtoju, – nepārdošu, un viss. Tā ir absolūta nīrgāšanās. *Attīsta smadzeņu darbību un uzlabo redzi*, – nolāsīju

vēlreiz un atdevu viņam atpakaļ to sasodīto trīs kilogramu maisu ar sauso barību, kas maksā divdesmit septiņi eiro. Smadzeņu attīstībai, ko vēl ne! Ha, ja tā būtu taisnība, tad paši rītu, āpši.

Šefs aizgāja splaudīdamies: un viņa ienākumi, un mans izskats, un mans runas veids, un mans līgums uz nenoteiktu laiku, kuru man neredzēt kā savas ausis, un tā tālāk un tā joprojām, bet es uzliku mīksto. Esmu neaizstājama, viņš to zina tikpat labi, cik es. Kopš es šeit strādāju, viņa ienākumi ir divkārtšojušies, un man par labu liecina arī fakts, ka biju pārvilinājusi visus savus vecos klientus no *Favrot*, tā ka...

Iebāz sev, pats zini kur, to darba laika uzskaites sistēmu. Iebāz sev!

Nesaprotu, ko viņš tā uzvelkas, kad runa ir tieši par šo piegādātāju. Varbūt tas viņam piesolījis visādus labumus. Telefona ietvaru suņa kaula izskatā, zobu pastu viņa pūdelim vai nedēļas nogales pie jūras... Vai vēl labāk – nedēļas nogali pie jūras, noorganizētu kā pārdošanas semināru, lai varētu atlaist uz pilnu klapi tālu no savas laulātās.

Tas viņam patiktu...

Biju pie savas draudzenes Samijas. Ēdu viņas mātes cepto plātsmaizi un vēroju viņu

ķemmējam matus šķipsnu pēc šķipsnas, matiņu pēc matiņa. Tas vilkās stundām. Salīdzinājumā ar šo parandžas valkāšana bija kā sievietes atbrīvošana. Laizīju ar medu noķepušos pirkstus un jūsmoju par viņas pacietību.

– Bet klau... kopš kura laika jūs kaut ko pārdodat papiņiem? – Samija jautāja.

– Ko?

– Nu, to sauso barību, nupat teici...

– Nē. *Pa-pī*. Angliski tas nozīmē kucēns.

– Oi, piedod, – viņa noķīķināja. – Un? Kur problēma? Tevi neapmierina garša?

– ...

– Eu, labi, labi. Netaisi tādu seju. Nedrīkst vairs pajokot? Nāc man līdzī šovakar uz ballīti. Ejam... Lūdzu... Ejam, manu Lulū... Vismaz vienreiz nepamet mani vienu.

– Pie kā ir ballīte?

– Pie brāļa bijušā istabas biedra.

– Es viņu pat nepazīstu. – Es arī ne, vai nav vienalga? Nocopēsīm, aptīsīm ap pirkstu, un būs, par ko uzsist klaču!

– Zinot tavu bračku, tas būs kārtējais buržuju tusiņš...

– Nu un? Buržujiem nav ne vainas. Tur vismaz jūs labi paēdinās, kundzīt. Turklāt nav jāapzvana bars brālēnu, lai būtu, ar ko uzdzīvot, un gadās, ka no rīta vēl atnes svaigus kruasānus.

Es patiesi nebiju noskaņota turp iet. Neuzdrīkstējos atzīties, ka mani gaida vairākas neredzētas *Sexy Nicky* sērijas, turklāt man jau sen bija pieriebušies viņas nožēlojamie iepazīšanās plāni.

Doma vien, ka vēlreiz jābrauc ar metro, izraisīja manī riebumu, es biju nosalusi, izsal-kusi, odu pēc trušu būriem un vēlējos tikai vienu – atrasties savā gultā viena ar savu seriālu.

Viņa nolika malā *Babyliss*, notupās ceļos manā priekšā, savilka lūpas sirds formā un salika rokas lūgšanā.

Labi. Pierunāja.

Nopūzdamās devos pie viņas drēbju skapja.

Draudzība.

Vienīgais, kas veicina manu smadzeņu at-tīstību.

– Ņem manu *Jennyfer* topu, – Samija sauca no vannas istabas, – tev super izskatīsies!

– Hm... Šo te maucīgo?

– Izbeidz, tas ir kolosāls! Un tam uz krūtīm ir zvēriņš no fliteriem. Kā radīts tev, ka es tev saku!

Atkal pierunāja.

Aizņēmos no viņas bikini skuvekli, iegāju dušā un, izlocīdamās, kā vien spēju, beidzot iedabūju abus savus mopšus viņas XXS izmēra krekliņā ar spīguļojošu kaķēnu uz krūtīm.